PATRIOT CEYLON

September, 23d 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2, No. 39.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.

Above twenty-four two " " "

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one shilling

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the numbers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be open-

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and LOCAL BRES will be re-

ceived for Collection. DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Branchee and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Provincial, and Commercial Bank of Scotland

Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Previncial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.

A. WILLISFORD, Act. Accountant.

Jaffina, 4th March, 1864.

FOR SALE.

Two Globes; one Terrestrial and one Celestial.

Apply at the Patriot's Office. June 30th, 1864. S.

NOTICE.

On Saturday, the 1st October next at about 3 o'clock, P. M. will be sold by public auction the commodious house and premises situate in the Town of Jaffna, the property of the late T. R. Vandergucht of Chavagacherry deceased.

H. BARTHOLOMEUSZ, B. E. GRENIER,

Jaffna, 22nd Sept. 1864. Executors.

NOTICE.

That Letters of Administration of the Estate of the late Robert William Davidson, Esq. of Patchelepally, deceased, having been applied and granted by the District Court of Jaffna to Richard Blundell, Esq. of Tauntan Estate.

All persons being indebted to the Estate of the said deceased or holding property belonging to the same, or having claims against the said estate, are hereby requested to pay ap such debts, deliver over such property and prefer such claims within one month from the date hereof to the Administrator, after which time no claims will be attended to.

Jaffna 7th September, 1864.

NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE. New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French do-minions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable notice of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against

No more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of several Academies, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Io-dide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co Chemists Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sover-eign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, necturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French Pepsine is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-ancemialoss of strength, and in females, general deranges ment. The Elixir of Pepsine which is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. Dr. Leras Apothecary, Dr. of Science, 7 Ruede la Feuillade, Paris — This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferru nous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite, and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs. CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. RICORD, and are

found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extract is used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists 7, Rue de la Feuillade. In London, at Newberry & Sons, 45, St.

Paul's Churchyard.

In Madras, at BARRIE & Co., and at every good Druggists of India.

Whe Weylon Watriot.

THE LATE SIR CHARLES JUSTIN MACCARTHY.

We deeply regret the very melancholy and untimely death of our Governor. The public was indeed taken by surprise when we received the sad intelligence here, last week, and no one was willing at first to believe, that the telegram received by the "Colombo Observer" referred to his death.

We were however soon undeceived and the death of our Governor only pointed out to us more strongly, the uncertainty of human life. When Sir Charles left Ceylon last year, for his native land, he little expected that it was the last view he was to take of this distant Colony. He perhaps thought, that by paying a visit to his na-tive land, he might be able to effect a thorough improvement in his health and soon to return to Ceylon to assume the reins of Government. But alas! "Man is but a vapour that appeareth for a short time and then vanisheth away." Thus in the meridian of his glory, he was cut down.

He was esteemed in Ceylon, as a model of real eloquence and the very able speeches delivered by him before the Legislative Council, when he was the Colonial Secretary, as well as when he was our Govern-

or, stand as living witnesses of that fact.
When he was appointed Governor of Ceylon in the year 1860, he brought with him many years' experience in the Island. As it is said by our contemporaries, we have no doubt that the Railway scheme owes its success and wise plans to his foreseeing and clever regulation of things. True, he like every other man, had his faults.

In honor of our late Governor's memory and in pursuance of directions contained in a Government Gazette Extraordinary, received here on Friday morning last, the Court-houses and the Kutcherry at Jaffna were closed on Saturday.

Mr. Pole, the District Judge, addressing the members of the Bar and others that were present in Court on Friday last, in the most appropriate and fitting terms for the occasion, directed the shutting up of the Court-Houses the next day. The the Court-Houses the next day. The Court house at Point Pedro, was we hear, shut up on Monday last.

THE LEGISLATIVE COUNCIL,

From the Governor's Address at the opening of the Legislative Council this year, we notice that the "revenue for the past year amounted to £952,799. 6s. 7d. shewing an increase of £193, 654. over that of the previous year. The expenditure amounted to £738,790 6s. 111d. shewing a surplus of revenue over expenditure, on the year, of £214,595. 19s. 71d."

"The accounts for the first quarter of the current year shew a revenue of £217,048. 15s. 11d against an expenditure of £210,881. 5s.33d."

In the opinion of the Governor, this state of

revenue shews "the continued and progressive prosperity of the Colony." The Pearl Fishery, of course, failed this year by the destruction of the Pearl banks, thus entailing upon the Government a loss of something like £50,000. The Governor, however, looks to "increased rents and tolls" and "the unprecedented sales of land" as "supplementing the balance in the Treasury.'

In the reply to the Governor's Address by the Legislative Council, we see something more than the usual promise of co-operation with the Govern-or. Mr. Wall originated a discussion which ended in a vote of censure on Government. The 16th Clause added to the reply "as formed by the Sub-

Committee" reads thus.

"That this council desire to record their dissatisfaction and discontent that revenues have been exacted for several years so far beyond the requirements of the public service and so much larger than could be devoted to public purposes and they further complain that whilst the revenues have been so abundant the efficiency of nearly of every public department has been seriously impaired by the parsimonious policy of Government."

Referring to the statement of the Governor on the condition of the revenue, Mr. Wall in his ad-

"He regarded the statement of the revenue with a sense of affliction. It was an acknowledged principle that Government had no right to exact more of the that Government had no right to exact more of the money of the public than was required for the public service or than was expended in that service. He had laid down the principle on former occasions and he now repeated that it was iniquitous to draw from the country the life's blood of its industry from its proper circulation to swell the wicked hoard that had so long accumulated in the Treasury. Vast sums had been hoarded there which, circulated in the Colony would have contributed to the prosperity of the people. Their wealth was taken from them, not to revert back to them wealth was taken from them, not to revert back to them in a liberal expenditure, but to lie idle in the Government Treasury or to pay 10 year's subscription to the Rail-way in advance! He contended that Government had no right to pay debts in advance.'

It is certainly a decided improvement in the administration of a Government, that the inhabitants of a Colony, subject to that Govt. are not ruled by laws enacted by an individual at his own will. To err is human. But where the legislation is the work of an organized body consisting of several men, the liability to err is far less, than when it is left to the will of a single individual. In Ceylon we are glad that legislation is in the hands of a body of thirteen men who are permitted to think and to speak out their sentiments almost

In the present Session, the Council seems to have come forward with greater independence. We find among its members men who are ready, at all risks, to fightfor the good of the community at large.

The only point of regret is, that at this time, when the members of the council manifest a desire to discuss important questions, the Chairman of the Council should only be a Leiut. Governor who feels a delicacy in permitting material alterations in the management of the finances of the Colony.

THE INSPECTOR OF SCHOOLS.

Mr. Sendall, having examined the schools in Pettah, Chundiculy, Batticotta, Manepay and Puttoor, went we hear, on Monday last to Point Pedro, to inspect the school in that place. With that school, we suppose his work in Jaffna closes for the current year.

STAMPS.

Blank stamps of one shilling, nine pence, six pence &c. are, it is said, not obtainable in the Jaffna Kutcherry at present. Cannot this occasional want be remedied by or. dering a large supply in due time?

PEARL.
The Steamer Pearl arrived at Jaffina on Wednesday last night. The passengers Mr. Advocate Nell and others.

(From our Paris Correspondent.)

August 17th, 1864.

Who would have thought it? The fierce war of Prussia and Denmark has ended in a profound friendship between the king of Prussia and Denmark. Christian and William are on the best terms. Bismark is the protector of Denmark, and the Berlin Journals full of kindness and tenderness towards the conquered, acknowledge it. As to the cause of this sudden friendship, we can only find it in the very reasonable application of the proverb, "Oni ainu bien chatie bien." From this point of view the affection is incontestable; now that the preliminaries at Vienna are known, we may the better measure the degree of love of the German powers for Denmark.

The three Duchies are entirely taken away and

even the Jutland boundaries only by way of compensation by these boundaries. (?) Denmark will keep the district of Rissen and the Isle of Arroe. loses the two fifths of her territory and its inhabitants. The Duchies will have to pay first of all, their proportional part of the debt of Denmark and then all the expenses of the war. The profession of saviour has its benefits for Austriaand Prussia, for having delivered the Duchies, they obtain some 30 millions of Thalers from a population of not more than 1,000,000 sou's: this is rather dear. This is not all; until the definite signing of peace, Jutland will remain occupied by the allied troops and it is Denmark who will pay the expenses of the army of occupation. At first sight, we cannot see how these hard conditions imposed on the conquered, can have induced king Christian to become so friendly with his unpitying adversaries. The secret is sad. Christian feared for his crown. The people irritated, might rise against the Felon king and dethrone him. Christian took his precautions and assured himself of the help of his former enemies against the discontent of his subjects. M de Bismark himself drew up the clauses of this lamentable alliance, and the king of Denmark, to please the all powerful Prussian Minister, sacrificed the liberal Ministry of Bishop Monad and closed the sessions of the Danish Chambers.

In this manner the work of injunity was accounted.

In this manner the work of iniquity was accomplished in the midst of silence. No voice protested in favour of right against violence. Denmark will be strangled between two doors. And thus the unfortunate people not only lose a part of their country, they also lose their public liberty. The constitution is violated by the king who dismembers the national soil without the previous consent

of the Chambers.

England allied to Denmark, allows the accomplishment of this work of injustice; political egotism triumphs and this cowardly attitude scarcely draws from one English journal a cry of indigna-tion. For having placed faith in the promises of the English Government, says the Sun; for having followed its advice, Denmark has fallen under the yoke of the Stranger. Who will for the future be disposed to trust in the honour of Great Britain? The law of the strongest is henceforth

the only one which will rule in Europe.

Let Venice, Hungary and Poland learn this.

England has decided to remain at home and mind her own business. All the time she has prosterity at home she has not to reflect on these words, emptied of theirsense,—"Liberty and nationalities." moi le Deluge will henceforth be her motto.

M de Bismark thinks every thing is permitted to him. He dreams of, I do not know what change, in the map of Europe for the benefit of Prussia.

No more Villafranca, says a Berlin Journal, ever since the Austrian and Prussian flags float together; the alliance of the Western powers which threatened for so long a time the public right and the pence of Europe, is become so silent that one might say, the representatives of civilization seems and the say, the representatives of civilization seems are supplied to the say.

tatives of civilization are completely routed.

It is no longer London and Paris, it is Vienna and Berlin which are the places where the destinies of Eu-

rope are decided.

This imprudent boasting may meet its expiation. Austria is visibly tired of the role it is playing-and it follows Prussia unwillingly and if the Cabinet of Vien-na consents to join the Cabinet of Berlin to reclaim against the occupation of Lauenbourg by the Federal troops, on the other hand it is more conciliating towards the Diet and regards the amour propre of the Diet by refusing to exclude it from the provisional government of the Duchies.

Success has completely stupified M de Bismark; he requires nothing less than to administer Schelswig and Holstein by Prussian and Austrian Commissioners, he pays no attention to the right of the Confederation; he is the Conqueror, he is the strongest, his will is the law.

The Diet itself urged by Saxony, Hanover and Bavaria, seems decided to act; she wishes to ask Austria and Prussia, how they could make Christian give up the Duchies when he had no right to them; since the track of 1852 has never been recognised by the confedera-tion. And in any manner the occupation of Lauenbourg by the Hunover troops will force her to mix herself up actively in the question,

Who struck the blow? Hanover defends herself. They are Hunoverian troops who have entered into the Duchy but they were commanded by the Saxon General Hacke, the same who has been expelled from Rensbourg. Is this the revenge of the Secondary States, cooled by the act of violence committed by the Prussian at Rendsbourg?

It is an inspiration of M de Beust who seeks to embarass M de Bismark and enable the Diet to act.

The Prussian cabinet is furious—it exclaims—it protests and calls on Saxony and Hanover who refer her to the German Diet-the only judge of the dissensions of the Federals. Every thing shows the blow has been felt and that it has counteracted the projects of M de Bismark on Lauenbourg at the same time that it will precipitate a solution of the question which the Berlin Minister does not desire.

M de lismark is trying to delay the solutions, he is

making every effort to give a provisional Governmen to the Duchies until they can come to an understanding on the choice of a sovereign. By this means the decision of the Diet may be put off to the Greek calends.
The cunning minister has brought forward a new candidate Prince Frederic of Hesse. This latter does not carry his pretentions beyond Lauenbourg. Prussia therefore will fore will support him and as soon as the affair has succeeded, the Prince Frederic of Hesse instead of taking possession will simply go to the Prussian treasury and get paid in exchange for a cession of his territory in proper form to Prussia. The affair is already settled and M de Bismark is no longer afraid, the Prince Frederic of Hesse will not be named which would be somewhat difficult.

This rediculous steeple chase cannot but terminate to the benefit of the Prince of Augusterburg. If the Duke was ejected it would be the signal for a profound emotion perhaps even of a civil war in Germ ny— and in this case the Secondary States will well k ow how to get an auxiliary of the other side of the R sine.

However the coalition of the three powers is becoming more and more intimate. Austria in spite of her repugnance ratifies one after another all the usurpations of Prussia, whilst Prussia on her side guarantees Austria the integrity of her territory and to please the Czar makes herself the executioner of the Poles of the Duchies of Posen; the great events now taking place shows that the Prussian judges are but the Clerks of St. Petersburg. Thanks, to this alliance; Poland reclines bleeding on her tomb order reigns at Warsaw as at the Cemetery until another avenging generation shall break up the siesta. The Czar celebrates his victory in insulting the conquered by an illusory amnesty, and he will find Lithuania depopulated In the enthusiasm of the Orthodox clergy, they have dared to felicitate the Emperor on having delivered the country from oppressors who would take from it its tongue and its faith. O manes of martyrs! You should have moved even under the earth which covers you!

The increasing ardour of the Holy alliance has not advanced the Anglo French alliance a single step, at least nothing has transpired on the subject and yet the

visit of Napoleon III. to Ostend after that of Leopold to Vichyhas something significant in it. The King of the

Belgians has succeeded.

This then is a second triumph, for the Liberal party has been victorious on the electoral territory, and the Cabinet Rog'er has a majority of 13 votes. This will oblige the constitutional party to enter on a more frankly li-beral course if it does not wish to lose once more the ground it has gained.

We have serious news from Madrid. Hardly a month ago the Captain General of Madrid, to the surprise of every one suddenly reinforced all the gates of the city. He had received information that an emeute was to take place during the night and that the promoters were to take possession of the lines of telegraph. Madrid was perfectly tranquil and the slightest indication arose to justify the precautions taken by the Authorities. On the 5th during the night the same movement was renewed, this time it was a question of a military pronunciamento; but of what kind or for whose benefit no one could say. The fact is that the previous evening a Sergeant of a regiment in garrison at Madrid presented himself to his Colonel and said to him, that the Lieut Buena and several Sergeants had asked him whether he was disposed to second the movement which was being prepared and which was to burst forth at 3 in the morning; the report of a musket was to be the signal for the issue of the insurgent troops from their barracks; several citizens were to put themselves at their head after having assured them that the population would second the military movement. The Colonel immediately warned the Commander in Chief at Madrid. Towards midnight all the officers were sent for to their barracks and all the troops except the suspected regiment sent under arms. A few minutes before the hour appointed the Military authorities presented themselves at the barracks of the Principe Riv: the regiment suspected was drawn up without arms in the principal court and the Sergeant who had revealed the project of insurrection was called on to repeat his declarations.

The enquiry was immediately commenced and a Lieutnnant and 5 Sergeants immediately sent to prison.

The following are the facts; are they exact? The General Prim who arrived on the 4th at Madrid has been sent to Oviedo. His Aids de Camp have also been ordered to quit Madrid. Must we see in these measures the proof of the culpability of the General or is it not a clever pretext of the cabinet for getting rid of a dangerous rival and to get the reputation of having

saved the country.

It appears certain that the Colonel of the Regiment of Savoy had struck a Sergeant on full parade before a numerous public about a fortnight previous, and this humiliation having caused a desire for vengeance, he had organised a mutiny against the Colonel and it is this mutiny the Government seeks to turn into a con-

It is all profit, it sends away Prim that it fears and prosecutes the Press which has given it offence, but these rigours show the cloven foot. Instead of consolidating itself, the Cabinet will discredit itself more and

The Journal repeat in every tone the death of the king of France. The Pyrenees no longer exist. The Railway pierces the mountain; the Railway unites the two people. On the 15th of August the inauguration of this important line took place at St. Se-

basteen. The king presided at a banquet, he then left for France and slept yesterday evening at St. Cloud. His visit will be celebrated by splendid fetes, but we must not attribute any political end to this journey. Don Francisco de Assis is not king of Spain, he is the husband of the Queen. Nothing more. He has never been able to gain an ascendancy over his Royal wife. Last year the Empress of the French visited Mudrid—this year the Queen's husband visits Paris—it is an exchange of courtesy and that is all.

By the side of harred of vices, comes religious hattred more furious still. These relics of the past have not totally disappeared in old Europe. Catholics and Protestants are still as if on the day after the Massacre of Saint Bartholomew, and we are sorry to say, that

Protestants are still as if on the day after the Massacre of Saint Bartholomew, and we are sorry to say, that the disciples of the new religion are not more tolerant than their adversaries, for it is they who commenced the riots which trouble Belfast. In this city of Old Ireland, the inhabitants representing the two religions live in different quarters. The Orange workmen insulted the Catholic workmen and thus the quarrel began. It lasted a whole week in spite of the efforts of the authorities. A struggle took place in the street, houses were destroyed, corpses lay about on the pavement, the combatants had recourse to the most terrible arms, they threw red hot bricks at each other, and the police only mastered the emeute with the greatest difficulty. The elements of discord are still in a state of fermentation and the slightest spark may cause the fire to retion and the slightest spark may cause the fire to re-

tion and the slightest spark may cause the life to reappear.

Whilst the Orangemen insult the ashes of O. Connell at Belfast and the Catholics burn William of Orange in effigy, at Dublin, Irishmen inaugrate the statue of the great liberator. Who knows? Perhaps the Irish at Belfast imagine they honor the memory of Connel better with their riots than their Compatriots of Dublin with their songs of triumph. On this side the Channel politics are taking holiday.

The 15th of August has been celebrated at Paris with splendid magnificence. Illumination, fire-works, and theatres open gratts. The Contractor for public enthusiasm did things well, nothing was wanting, except the Paristans. These latter fled like the swallows, and went to seek fresh air in the country at Asmire Bougiwent to seek fresh air in the country at Asmire. Bougival, St. Germain, Bellevue, every where 'away from the dust of Paris." Boulevard belongs on that day to the provincial; you should see these excellent provincials admiring every thing, from Punch to the bearded lady, counting the flags in the windows and taking all that for enthusiasin.

counting the flags in the windows and taking all that for enthusias.in.

The process of the Advocates has just terminated by a condemnation. 13 persons have been condemned for having formed without authority an association of more than 20. Such is the absurd and monstrous accusation which has just succeeded before the judges. A child would have decided the question, to form an association of 21 persons, 21 persons are necessary and there are but 13 accused and therefore the advocate for the prosecution was obliged to complete the number by speaking of associates. Why were not the associates seated on the bench with the accused. Jules Simon, Henri Martin and others reclaimed their share in the affair, but the public minister remained deaf. The advocates for the defence also claimed their share in the complot. M. Berveyer said to his chent I will plead "pro Donumea," My life has been passed in Electoral Committees. He repeated this to the court before the imperial prosecutor who remained silent. Am I one of the 8 who ought to complete the number of 21. Jules Favre said speaking of one of the prisoners M. Melchheim wrote to me also and I had the wickedness to reply to him. From the midst of the audience a voice demanded a seat with the accused. Emmanuel Aragu exclumed. "We are 13 defenders that makes 26 accused." But all was of no avail. Not even the eloquence of Jules Favre who was never more brithant and who lashed the actual re-13 detenders that makes 26 accused." But all was of no avail. Not even the eloquence of Jules Favre who was never more brithant and who lashed the actual regime in most buter terms, nor the contradictions of the accusation. The judges had received orders to condemn and they pronounced the sentence.

An appeal has been made but the court will confirm

the first judgment. Author y must have an arm to prevent Electoral Committees. Henceforth universal suffrage is but a lie the opposition electors will remain iso-lated and threatened with the public event.

Indignation is great, and the government has alien-ated the little sympathy it possessed by this arbitrary

Paris desired to invent this year something new—crackers, hangers, coloured lamps, all that was oid, worn out, something out of the common way was wanting for the used up taste of the Patisians, and therefore some countrymen set about repeating in every street Ohi Lambert! Have you seen Lambert! and with such effect that for the last three days we hear nothing but this idiotic cry in the streets of Paris. No one knows either the sense or the origin of this mystification. It is true some people seem to think it conceals a political mystery and imagine themselves courageous when they cry in the cars of the neighbour; Oni Lambert! Have you seen Lambert! And you must observe that the Paris ans believe they descend in a direct line from the Athenians and conscientiously believe themselves the most witty people in the universe.

The news from New York does not confirm the success of the Federals, the balance has changed to the side of the Confederates—who momentarily weigh it down. Paris desired to invent this year something new

Grant it is true blew up one of the batteries which delended Petersburg and 200 Confederates were buried in the ruins. The Federal General then marched against the first lines of defence which he carried after

a murderous conflict, but he failed at the second lines and lost 5000 men.

and lost 5000 men.

This check is serious but does not authorise us to place implicit faith in a Telegram which announces a retrograde movement of Grant's army towards Washington. This retreat was decided on in a Council of war after an interview of Lincoln and Grant but we must mistrust this rumour. Grant is a tactician who conceals very cleverly his expeditions by adroit countermarches. His assault against Petersburg was very cleverly masked by a diversion to the North of the James river. And the Confederates believed in a retreat which was only a stratagem. Perhaps these rumours may be somewhat similar. Washington is not threatened. threatened.
The Confederates have attempted a raid into Penn-

sylvania and have retired after having burned Cham-bersburg; fro in there Ewell and Breckenridge passed in-to Maryland but it is only one of those markuding ex-peditions necessary for the obtaining supplies for the Confederate army.

In Georgia Sherman still occupies the neighbourhood

In Georgia Sherman still occupies the neighbourhood of Atlanta, the investment of this important city is not yet complete. But Sherman has remained the Master of the position in spite of the efforts of General Hood who has been repulsed with immense loss.

The day of the Conscription approaches, the volunteers do not cover the number rectained by Lincoln It is decided that the Militia shall participate in the drawings, which has not failed to cause great emotion. The 5m of September will be a notorious day and if it passes without troubles, the Union is saved, the North will have acquired inexhaustibly resources to combat vill have acquired inexhaustibly resources to combat the South.

THE REV. DR. WINSLOW. .

Subjoined is an address presented to the Rev. Dr. Winslow, on Tuesday evening last, at the Chindatrapett Chapel, by his native congregation on his approaching departure from Madras. The Chair was taken by Colonel Colbeck at the special request of the native converts and Church-members. The Chapel was filled with Native Christians, and many European friends of Dr. Winslow were present, and many more would have been there, but they were ignorant of the moeting.

The proceedings were opened by the Rev. Mr. Bowers giving out a Tamil Hymn, after which he offered prayer in Tamil. The Chairman then made a few remarks observing that for nearly half a century Dr. Win-

marks observing that for nearly half a century Dr. slow had labored earnestly in the Lord's vineyard, not only preaching but living Chast, and that it was no wonder that he was so universally beloved, and honored and respected by all who knew him.

A member of the Native confregation then read the following Address in English:

The Day Members William Property of the Native Confregation of the

THE REV. MIRON WINSLOW, D. D.

Rev. and Dear Father in the Lord,

Rev. and Dear Father in the Lord,

We the congregation of the Chindatri Pettah Church of the Madras Mission of the American Board having learned with deep regret your being about to leave India, heartily desire to record the feeling we entertain towards you and publicly acknowledge the many obligations under which you have placed us.

This interesting duty should, according to practice in vogue, fall to the lot of those who have been privileged ever since the bark of your Missionary career has been launched to observe the unflinching perseverance and uncommon self-denial with which you have pited it and to share in your fortunes and reverses. Honored, as we deem it, to be emrusted with this office we ed, as we deem it, to be emrusted with this office we only lament the want of efficiency on our part to do justice to it.

Neither did we nor others imagine that you would be forced to leave us and the work you have so much at heart after having labored for 45 years with unremitted zeal, energy and devotedness. But the design of the great Disposer of events has been otherwise.

of the great Disposer of events has been otherwise.

Of the celebrated champions of Christendom in this part of the world who have gone forth "to the battles of the Lord against the mighty," startling principalities and powers by their unparalleled exploits, achieving living and lasting trophies of unheard of victories, who have been the pioneers of modern civilization, whose names are still fresh in the memories and fondly cherished in the hearts of the lovers of truth, which have become identified with the intellectual and moral history of British India and familiar to infancy as hoasehold words,—Schwartz, Rhenius, Rottler, Smith, Poor, Jareick, Scudder, Fabricius, Anderson and whose posts are still unoccupied,—of this singular band you are one.

As time and circumstance forbid every attempt on entering into the details of your history embracing, as they do, the enviable and seldom accessible period of half a century and thus render the production voluminous, we will confine ourselves to a few particulars.

half a century and thus render the production voluminous, we will confine ourselves to a few particulars. You first landed on these shores in 1819 and thence labored for 17 years in the Ceylon Mission. This Mission owes its origin, which dates from 1836 to you and the late Rev. Dr. Scudder. You are the only surviving, honored father of the Mission. Having conquered all its initial difficulties it is indebted to you for its present organization. Two stations were then established, one at Rayangoram on the north and Chinduction. present organization. Two stations were then established, one at Rayapooram on the north, and Chindatri Pettah on the south. Churches were reared, souls were gathered in, a High school was founded, boarding school for boys and girls established, vernacular ones formed and ziats built. Whence were they? How were they supported? By Christian I berality no doubt. Here you encountered financial difficulties, but spared no pains in overcoming them. You made use of all the

appliances available to advance the social and spiritual interests of the people of this benighted land.

What shall we say of the ministry under which we have sat to the present moment? The bensting of the Apostle, yea the touch stone of every faithful ambassador of the Cross, has been your only theme, "Christ and Him crucified." Appeals touching though serious, timely though searching, lenient though irresistible have often echoed through the sacred edifice to awaken and stimulate the unconverted. The great truths of the Book were so simplified and expounded as to suit the level of the meanest intellect. Although you could deliver sermons then and there, yet without consulting your weakness and other causes inevitable in the judgment of others adequate time and proparation were resorted to by you so that they were always written down verbatim.

What shall we say of the treatment we received at What shall we say of the treatment we received at your hands? The display of your forbearance and patience is truly surprising. As is common with the majority of the members of your classs, in this country in particular, you were not at pains to find fault with your subordinates. When any was seen to go from the way, you, by means commendable and master-like, endeavoured to bring him home. Occasions had often occurred when the most inconsistent deportment and intolerable feeling were betrayed by many of us, sufficient to weary and provoke a job; but you with indescriba-

erable feeling were betrayed by many of us, sufficient to weary and provoke a job; but you with indescribable patience, inimitable father-like affection and remonstration settled every thing amicably.

By the word patience we do not substitute it to its extreme, namely, indulgence. Not indulgence which illegally connives at the preparation of faults for fear of the consequences which the discharge of a duty with uncompromising fidelity necessarily involves. The poor, the despised, the tempted, the sick, and the afflicted have all found a welcome in you, for you made yourself "all things to all men that you might by all means save some."

means save some."

In you we lose a father; after you we may have many instructors in Christ, what of that, there will be no fathers. Yes, fathers of your stamp would be rare.

Your visits at our homes as pastor, friend and physician have been very reas nable. A thatch roof and a tiled one met no difference with you. In fact the dear bought experience of many years lit by the grace of the Most High has helped you practically to realize the true acceptation of the remarkable saying of Paul which to many remains only a barren speculative theory, "The care of all the churches."

It is true that the missionary spirit of the ministers

It is true that the missionary spirit of the ministers of the Gospel has been and continues to be estimated by the sacrifice they make of home, comforts, emolu-ments, health, more than all by sealing the testimony they have borne by their blood in the land of their

they have borne by their blood in the land of their adoption.

To all probability you will spend your last days in America. But the condition, it can be safely affirmed has been performed by you to the very letter. For what is your present state of health? How do you leave the country? Are you in a position to engage in active service here or at home? Really not. You have sacrificed all these at the altar of truth. Nothing remains to you but infirmity shrouded in skin and bones. You retire as an invalid whose recovery is altogether doubtful. Our affection and regard is due also, we are conscious, to your beloved partner in life, Mrs. Winslow. From the beginning of her arrival here she has taken a deep and vital interest in Female education. Of late in addition to the schools already existing she has opened one for caste girls. The prejudice of the heathen in this direction has been weakened and broken down to a certain measure by the unprecedented efforts of other missionary institutions, but she too had her share of difficulties to contend with. She is obliged to quit the place on account of your indisposition.

Now Dear Father! solemn and heart-rending as it is for a congregation to part with its minister, we beg to tender you our affectionate Christian regards, ascribing all glory and praise to our Heavenly Father for the good he has been pleased to accomplish through your instrumentality. Praying that He may grant you a safe voyage to your destination, and a happy meeting with your triends there, we now with deep sorrow bid you farewell.

your triends there, we now with deep sorrow bid you

Dr. Winslow made a most feeling reply in Tamil and in English, full of love and affection.

The Rev. Mr Chamberlain afterwards prayed, when

The Rev. Mr Chamberlain afterwards prayed, when Dr. Winslow was asked to pronounce a parting blessing, which he did, offering a most earnest and beautiful prayer, concluding with a solemn injunction upon all present to meet him in Heaven.

In parting with the Rev. Dr. Winslow, Madras will lose one of her worthest and most time-honored citizens and one of the greatest benefactors in the best and truest acceptation of the words, that her native community have known during almost half a century past. The fittally affectionate and reverential address presented to him by his sorrowing Native congregation on the eve of his departure, bears no more than a just testimony to the remarkable merits and services of this truly pious and devoted labourer in the Indian Missionary field, whose long career as a preacher of the Gospel, both whose long career as a preacher of the Gospel, both by words and works, has emulated that of his most disby words and works, has emulated that of his most dis-tinguished predecessors on the same scene of action, and is not likely to be out shone by any of his succes-sors. Dr. Winslow will bear with him when he quits our shore, the most fervent good wishes and prayers for his welfare, of all who enjoy the privilege of knowing-him either personally or by repute.—The Overland Athenaeum and Daily New

இலங்காபிமானி.

தஅளசுசம் ஹை புரட்டாசீமு உணக் உ

ORIENTAL BANK CORPORATION. விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சாலேயொன்ற சென்றமாதம் மிசுர் திசதி செ க்காய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்த இப்பொழுதா டைபெற்றுவரு இறது.

கடபடியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொ

முது அதிற் தொடங்கப்படலாம்.

சேமத் இற்காய்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இதன்டுமாச ம், ஆற மாசக்காலங்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறை பேறுற்றுக்கு, மூன்ற, நாறு, ஆறவீகம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணக்சேகரிப்பிற்காய் அர்காக இடங்களுக்குரிய கைச்சேட்டுக கும் ஏற்கப்படும்.

தும் ஏற்கப்பிறம். தீண் ஸ்தானத்திலிருந்து இத்திறவியசால்யைச்சேர்ந்த சகல இக்குச்சுரிலயின் உறவித் திறவியசால்லவின் பேருக்கும், ஸ்கொர்ல க்கைச்சேர்ந்த நேசத்திற்கும், மாகாணத்தக்கும், வர்த்தகத்து க்கும்பூத்த சசல இக்கத் திறவியசால்களின் பேருக்கும், அயரல கடைக்கேர்ந்த மாகாணத் திறவியசால்களின் பேருக்கும், உண par Garticaiutio.

உண்டி மாற்றத்துக்குரிய கழிவு முதலானகாரியங்களின் பிவ நங்களே இத்தெரவியசாண்டிற்தானே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

துர். லி. டன்லோப், உதலிக்காரியகர்த்தர். எ. எல். லில்ன்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

Notice.—விளம்பரம்.

சேன்னபட்டணத்தில் முதற்தரத்தில் இலே ஞ்சி இதன்கீழ்க் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவ ் மன்றமுழம் மக சிலிங்காகக் கைப்பண த்துக்கு வாங்கிக்கோள்ளலாம்.

சி. கனகரத்தினம்.

Fiscal's Process-Servers.

பிசுக்கால் சேவகர்.

தெக்கால் சேவகர் செய்யும் கொடுமைகிகப்பற்றி ஒருத்தர் மட்டுகளில் செல்லி இவிலிலில் உளர்தனுப்பினதர் கடித்திறைப் பிரசுரஞ்செய்தோம். அதில் அவர் சொல்றுதிறது, நாறுபணத் நிற்காசு ஒர் சேவக்கோப் பொய்ச்சத் தியம்பண்ணும்படி எவிலி சேறதாம். சித்தாசு சையில் வாதவுடன் அங்குமில்குமாக வழ க்காளியிடமும் எதிரியிடமுமோடிக் கைக்கூலிவாங்குகிறுர்களா கைக்கலி கட்டக்கொடுத்தவர்கள் செய்பச்சொன்னபடி. செ ம். கைக்கை கட்டக்கொர்த்தவர்கள் செய்யும் அறிபாபத்தினுல் மித்துக்களம். இப்படி இவர்கள் செய்யும் அறிபாபத்தினுல் கேடுகளில் அகேகம் சன்னத்திர்வைசள் முடித்திதன்றம், அ இனுல் வரும் ஈஷடம் கொஞ்சமல்லவென்றம் செந்த வற்புறு த்தப் பேரை மற்றவர்களுக்கு எச்சரிப்பாக, சாவுகக்கோருக்கோ ப்பூல் சேரம் தனர வினங்கிப் பிரப்படூத்தின ஒர் உதாரணத் தையும் காட்டி, அச்சேவக்கோப் பிழத்தக்கொடுத்த டன்லோப் துரையையும் புகழுகிறுர். கோட்டில் எத்தின் வழக்குக்கிர்வை கள் மாதர்தோறாதிறக்கப்படுகின்றணவென்ற எங்களுக்கேகெ

கியுமென்ற வருகிறுர். இதற்கு நாமென்ன சொல்னோம். நாறுபணம் அவ்வளவு வ வியதோவேன ஆச்சரியப்படுவேமா? அல்லது இர்தச்சேவசர் அப்படியிப்படிப்பட்டவர்களைல்ல அவர்கள் மகா சுத்தரென்போ மா? அது கடாது. காம் இவர்ச்ஞுடைய இவ்விச கடைபைப் பற்றிச் சேன்லிப்படுத்த முதலாம் முக்ற இசல்லலே. பலர் ப லமுறையும் பேசுவதையும் முறைப்பாடுபண்ணுவதையும் சேன் விப்பட்டிருச்செரும். இவர்சன் கணிவுசொண்டு சன்னச்சத்தி யட்பண்ணு இறகே எவ்களுக்கு ஆச்சரிய சுதின் மேலாச்சரியம். எத்தனே வருஷங்களாக இர்ச்சி சம் ஈடக்கிரும். எவ்கிரைப் பி வத்தனை வருடிகளையே இருக்கிக்கொண்டது. எங்கள் சேல் முத்தவஞர் என்ற தனிவு முர்றிக்கொண்டது. எங்கள் சேல் கிப்படுத்தபடி சேவக் தூரமான இடங்களுக்குக் கொண்டு போகவேண்டிய, இத்தாக, சம்மன், செற்துக் முதலானவைகள் தங்களிடமிருந்தால் சர்தைக்குப் போப்ப் பேரை விசாரித்த அ தங்களைப்பாருக்கு க்க ஊரிலாட்டன் அவ்விடம் வக்காவேற்றன் இசைச் சற்றே கழர் காமக் செற்றரிடம் கொடுத்தவிடு இதைப் பூகர் புங்கரிடம் கொ தித்தப்போடு என்ற இவ்விதமாக ஒவ்வொன்றுகள் சர்றைக்குச் சாமான் வாங்க வருபவர்களிடம் கொடுத்தப பாட்டு. ஆராட் பொரிடம் வக்து எதிரிமீடம் உலி க் இக்கு கொடுக்கேன், எதி ரியைக் காணலில்லே பெண்சாதியீடம் கொடுக்கேன். அல்ல து வழக்காளிபுடன் கூழக்கொண்டு கைக்க வியும் வாங்கெகொ ண்டு தெவித்தெறிர்துபோட்டு எதிரிபீடம் கொடுத்தேன் வழக்கா வி காட்டித்தாத்த என இவ்விதமாக நெப்பொடுத்தப் ண்ணி க் டையுத்தாத்த என இவ்விதமாக நெப்பொடுத்தப் ண்ணி க் டையெழுத்துப்போட்டு சமாதானதேவானிடம் போப் இதில் நான்பண்ணிறப்பே சேத்துண்மை முழுகுமுண்மை உண்மை யுல்லாமல் வேறென்றபல்லிவென்றுகள்ளச்சத்திய முப்புண்ணு இருர் . சர்தைக்காரர் சாதையிலேதான்கிட்டா உஞ்சரி வழியி ், கிழ்த்தெறிந்தாறஞ் சரி. பீட்டிற் சொண்டுபோய்ப் போட் டாறஞ்சரி. அல்லது ஒன்றிரண்டு கொடுபட்டாறஞ் சரி.

டாறஞ்சி. அல்லது ஒற்றுகை சொடுபட்டாறஞ்சி!. இந்தவிதமான காரிபம் ஒவ்வொரு வழக்கிறம் ஈடக்குதென் அந்தம் சொல்லவில்லே. அநேகம் ஒழுங்காக ஈடக்கிறதுகான். பிரசிபுமூடே இடே அநேகம் வழக்குகளில் இர்வை இறக்கப் பட்டு வழக்கு ஈடக்கிறதிறேயம். சேவசர் வர்ல் அந்த வழக் குகளில் நக்தாமாகச் சொல்றதிறதெப்படில் முல் வழக்கானி ாட்டினவனிடம் கொடுக்கேன் அற இவரல்லபென்கிருன் அ தல்லவோ புத்தி. எட்டுமாய்க்கொரு கொதல்.

தல்கு பெடித்து. காரிபம் இப்படிலிருப்பதால் இதற்குப் புத்திபென்னவென்று வட்டுக்கோட்டையிற் கடிதன் ஈமமைக் கேட்கிறர். அவருக் கு மறமொழிசொல்ல முதல் எம்மூரப் பிசுக்கா ரு செல்ற. முதலே சைக்கள் வாங்குவதா குற்றர், இரண் டாவதா கள்ளச்சத்தியம் குற்றம். பெதுவதம் பெண்கினின அ துவும் வெள்ளி பூராடமென்றுதான் வக்காகுளும். பலகாட் கள வெடுக்கும் கள்ளன் ஒருகான கப்படுவான். இப்பைக்கும் தண் மாமைக்குக் தண்டவே. இதை கின்த்து எச்சுரிக்கை

Our Agent.—வசன்றுத்துரை.

அங்கள் ஏசன்றர் வன்னிபாச்திரைபோல்முக்கிறுர் என்பது அபேகர் அற்பாள்போலம். கடப்போலரு க ம. ரா எ. ககை

ளவில் அனுமாசபுறத்தில் இருந்தாரென்றம் இருபது நாட்களு க்குப் போதமான கிலதீன்சாமான்கள் அனுப்பச்சொல்லி இவ் விடம் எழுத்தைசென்றுவ் சேன்வி.

Crown Land. — முடிக்குரிய கிலம்.

தனங்களப்பிலிருக்கும் அடேக தண்டுக்காணிகள் இந்தமாச சம் விசர் தேதியாகிய புதன்கிழமையிலன்று வெர்திகில் விற் கப்பட்டதென்றம் ஒருபரப்பு ஏறக்குறைய உகிலின்முடிய வா வ்கிஞர்களென்றவ் கேள்ளியாஞேம். எபதூரிலிருக்கும் செய் கைப்படாத காணிகனேல்லாம் திருத்தப்பட்டு அங்கங்கு வே வாண்மை தோட்டம்முதலானவைகள் செய்யப்பட்டால் எவ் வளவுரயமாயிருக்கும்.

Rain. - wowy.

மழைவேய்க்கப்போட்டது, புழுதிலிகைத்கவர்கள்வானக்கை ரோக்கிப்பார்த்தவண்ணம் திரிக்குரிகள். மழையும் பெய்யாம லிருக்க வெய்யிறும் இப்பொழுது எதிர்கிறவிதமரக எதிர்கப் ப யிர்களெல்லாங் காய்கதுபோப்வியேம். செல்றும்வரவர லில் எ றகன்றது. வெள்ளே உசு பணமாம். ஆருல் கொழும்பிலிருந்து எழுதின் ஒருவர் சொல்வது அவடத்தல் மாரியையிகர்த்து ம மைழ் வருஷிக்கின்றதாம். கொழும்பான் இதில் யாழ்ப்பாணத் தையிகழ்வாரா அப்படியாகுல் நாம்சொல்வது எங்கள் கிணறு வற்றுவதுமில்லப் பாலத்துறைக்கு எடக்கவேண்டியதுமில்ல கோட்டைபுகுர்து களவெடுத்து தண்ணிர் களவெடுத்தானென்ற பேர்கேட்கவேண்டியதுமில்லே.

Our Governor.—எமது தேசாதிபதி.

கைவீனத்தின் செமித்தம் சிர்மைக்குப்போவிருந்த எங்கள் மக நாசாவாகிய சேர் சான்ஸ் மெக்காது (Sir Charles MacCarthy) த்தரை அவ்விடத்திற்றுனே வயிற்றமைவுவருக்கத்திருல் சடு இயாகமரணமடைக்காரென்னும் அக்கசங்கதியைப் போனகிழ மைகேள்விப்பட்டோம். இசசங்கதியை இலங்கைவிலிருக்கும் ஒருவராகுகல் சாச்திருக்கலிலில். இப்ப வருவார் தைமாகம் வர்துவிடுவார் பங்குனிமாதம் வருவாரென்றுமே அகேள் காத இருந்தார்கள். இவருடைய மரணம் அரேகளுக்குக் ஐக்கக்கை ககொடுத்ததென்பதற்குக் சந்தேசமில் இ. மனு ஆனுடைய வா ழ்வென்ன ? அது தோன்றிப்போகுப் புகையல்லவா? இந்தமர ணம் எங்கள் சிவன் எவ்வளவு அரித்தி பமுடைய சென்பதை எ ங்களுக்கு என்றுக உணர்த்துகின்றது. அவர் இலங்கையைவிட்டு ச்சென்னதேசம் போகும்படி சப்பலேறின்பொழுது அதவே தமது கடைபோன கப்பல் பாத்திரைபேன்றம் இலங்கையைக் மானுங் எனட்சு முன்றப் கிண்ண்க்கிருப்பாரா? ஒருபோத மில்ஸ். சீக்கிரஞ்சுகமாக்கிக்கோண்டு வக்க இலங்கை அரசுட் செயை மறுபடியும் ஒப்புக்கொள்ளுவேளென்ற எண்ணத்தடக் கப்பலேறிஞர். அவர்பட்டபோபாசங்களின் பலணே அனுபனிச் கமுதல் மருத்த மறுணோகத்தக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். இவருடைய மாணத்துக்கு ஒர் துக்கக்குறியாகக் கொழுப்பு கண்டி நிருக்கோளுக்கல் காலி முதலான இடங்களில் பேங்கி கனத்தவும் கோடு கசகேரி முதலானகவகள் ஒருங்கிக்குப் பூ

ட்டப்பட்டு வேல்வில்லாமனருக்கவும் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் இடங்களில் ஐக்கக்கொடி ஆக்கப்படும்படியாகவும் எக்கெக் கியூற்றில் சங்கச்சார் (The Executive Coucil) கட்டவேண் ணி அர்கள். அப்படிபே வாழ்ப்பாணத்த்துள்ள பிரதேத்த ஆபிசு கள் போனசனிச்சிறமை நட்டப்பட்டிருந்தத். பத்திராதிபரே, அம் பத்திரிகையோன்றில் செய்ப்பட்டியில் புன்னோடிப் பின்

ஃபார்கோவிலின் நிகற்கத் கந்தப்புராணப் பரசங்கற்றின் வள்ளி யப்பை இருமணப்படலத்தின் இரண்டு செய்புள்கள்ப்பற்றி கி சழ்ந்த தருக்சத்தை நில்லபம்பலவர் என்பவர் எழுதிய கடிகவ ழியாவிர்சேம். அதிரதம் அவர் அங்குகிரமுகை கிலவற்றை மாற்றியும் கிருமுக கிலவற்றை எற்றியும் சீறிவின்றிச் கிலவர் கிர மாற்று மாழ்க் கல்வறையு சுற்றுவும் குற்கும் அக்கமி இதற்ப பொப்பேசல் வகைகற்கூட்சுச் சற்றேனும் அக்கமி லரேவ்பதைத் தெரிலிச்தார். ஆகலால் அவர் கற்றை பாம் மூ முதும் சும்பாத உண்மையறிய அவாவிலிருக்கும். அப்படியிரு க்கும்பொழுது வணிணக்கர் பொன்னம்பலவரென்பவர் எழுதிப கடிகத்தால் அங்குடைக்க உண்மையை அறிக்ககொண்டேம். அறவன்ற அச்செப்புள்ளின் ொருரும் அமைருதிய கடி தத்திருல் விளங்கிற்ற. இன்னும் கோல்பென்பது சரிமோ அ ல்லது சேரலா என்பது சரிபோ இச்சுட்டுகத்தையும் கல்விய நிலிற் இறர்க விவேக்கள் பத்திரிடைவழியால் கிவிர்த்தியாக்கிவி னக்கின் மிகுந்த ஈலமேயாம்.

மன்னு ம் மரபுற்றி குமானவரைப் பின்ன பெழும்மை கொன்பே கக்கா மின்னுர்கள் மபக்கினில் விட்டிலனே வென் இண்சடக்கவர் பாருள்ரே. இச்செய்புளின் பபண்பும் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுன்றேன். இத்தாட்சி இல் ஆவணி மூ மிகர் திசத்.

பேற்படி புராணத்தில் காமதகனப்படலத்தில்,

புலங்கொளற்சேற்ற புதடைபைவினக்கும் இலங்காபிமா

கல்லோர்பு கழும் கல்ணுறைச்சேர்ந்த திலகைபென்னுர் தலத் இன் முற்கால சடினி நாகவர்கடற்சாலர் தினி நப்பவர்களினம் பணத்தாறுக் குணத்தானும் பெர்போராலிருர்கம் அத் கலத் திற் பாரம்பரைபாயுள்ள ஞாவவைரகளை ஆளவறிவிறேமும் ம ட்கோனிறப்பாலித்த வணக்கிவர்களர். இடிகாலத்தின் அத் கோனிலக் கற்கோலிலாக அப்பாரம்பரையிலுள்ளோரும் அவ் வேரும் இபற்றவித்தக் குமபாஅட்டேகமு பற்சி பண்ணில போய், அதற்குரிகையான ஒருவர் அஞ்ஞர்னவடிரவர்பேரிற்பா கப்படி, அதுகுள்ளமான ஒருள் அனுக்கையும் வறிக்கொட்ட அம டிப ஒருஞ்சற்பாமானேய ஆரசக்கமோம் வறிக்கொட்ப அம ம்பீர்த்தோது அக்கோவிற்கி ஒழும்பர் கெலர் தாங்களுமோருசற் பாடுவித்தோமென்ற வாதுகொண்டனர். அங்கு கம் இசுகோ விற்பூச்சரும் பராபரிபோரும் அவர்கள் புளோக்கருமான்பு ஒ மூகமும் இன்றுத்கினரும் ம. m. m. ஆறமுகலாவலரிடத்தி வீளுக்கூடிங்கொருக்கதவரமைதிப்படி மாகிஸாக்கை வாகிக்கிக ப் வோடியனத் தீர்த்தனர். ஏற்றதிர்கையென்றவரிடன் சேர்த்த போதவர் வர்த்தையின்படி போஞன்டதால் டனர் இவ்வாண் டவளுக்கென்றுகள்ளிப்பூச்சு பணவபாக்கோலக்காலத்த ஆ சாதனபோடு வோகிண்செய்தனர். இந்தனம் மத்திட்சப்பிரமா ணத்தின்படி கடவாகம்பால் அக்கோகிகச் சேர்க்கோ இர ண் பட்டனர் அங்களை நண்டுகின்றனர் இசுகோகிற் செல வு எவ்வகள்ளடக்குமென்றனர், அல்வுடன்றி அவ்வூர்ற்பிரத்பெர வறைக் தருத்தென்று கருதனர்க்கு அதன் சற்றுக்கில் இல் தரபதுத்த்தனுல் அதன்பதுகளுண்டெனமனன்டுகப்சனர். தனதால் காலடி " கப்பிலட்டவதாப்களுக்சன்வப்படுப்பினு ரற்றின் முதலியார் இருப்பிவந்துவிட்டார். அது ஏசன் அத்துவர் ஆனதால் காலடி " சப்பிட்டவதாய்களிறத் தன் அப்பெற்று இதை வகாட்டுக்குப்போதெற்பு பாலாக்கும் இங்கள் முதலியார் ம குப்பையின் போவாகோழ்போன் மிக்க கனப்பெறுக்குன் ஒருவனர்க்கொண்டுபோவால் பாலே, போனசனி ஞாயறு அட்லியிர்த்துக்காட்டிது க்கியுக்க வகம்பு எதுக்கும் அப்பு விக்க கனப்பொதுக்கும்

இசற்றின்சபாபதுமாலே.

காட்டோடுபேற்கொள்ளாகியகாலங்கசட்டுவஞ்சப், பாட் டோதவார்க்குப்பரிசுள்ளகாலம்படையிற்கத்தி, போட்டோடிப் போய்வெற்றிபேடைசாவம்புளுக்கையர்கர், தாட்டோட்டுக்கே ற்றகலிகாலம் சற்றின சபாபதியே.

இச்செய்யுட்களின்படி தடைகமோற்றமாப் கடர்தமையால் பாரம்பரையோராபெ வெர் அக்கோவிலினுடர்தையை ரீவ்சிகர்.

பொற்கலத்துட்டிப்புறர்தரினும்காய்பேறர் எச்சுற்கிமையாது பார்த்திருக்கும் அக்கீர் பெருமையுடைக்காய்க்கொளினுக்கீற் செயுக்கருமக்கள்வேறுபடும்.

என்ற செய்புளின்படி, தச்சப்புத்தியின்படி ஈடப்பவர்களேச 8 யுத்தத்தெய்தலாகாதென அகுதைவிலகினர். சைவாகமபுரா ணப் பிறமாணத்தின்படி, கிவாவே பங்களிற் கேடுசூன்பவர்களோ டு கூடுதவின் அதைவிலகுகல் சலமென எண்ணிவிலகினர். இ தைவாகிப்பவர்களுளத்தன ஒவர்களும் பரிதாபம் பரிதாபமென் அ.பாதபிப்பார்களென்று என்னுளம்பாதபிக்கின்றன விரித்தக் காட்டவேண்டிய கருத்துக்களிருர்தும் வாசிப்பவர் சுசத்கைவி ரும்பிச் சுருக்கிக் காட்டினன். இலங்காபிமானியே இஃதை எ ல்லவர்மனத்தம் புதுதச்செப்வாயாக.

இலங்காப்பானித்துரைபே,

விபாதிகளுக்குக் தக்க மருக்கு கொடுக்கத் தகுக்க வைக்கிய ரில்லாத இடங்களில் வாசம்பண்ணுவோர் எதேனும் ஒருகோப் மேரிடுங்காலத்து மிகு சங்கடப்படவேண்டியிருப்பதனுல் அப் படிப்பட்டவர்களுக்கும் ஓஃப்போத்களிலேழு சப்பட்டிருக்கிறத மிழ் வாகடங்கள் கிலர் லிளங்காமலும், எழுகம்போது கிலர் பி நைபை எழுதிவைத்துங்கோண்டு மதுரைபண்னுர் சொல்லில் முகலெழுத்துவிட்டவன் துரைபன்றும் இரண்டாமேழுத்துவி ட்டவன் மறைபென்றம் மூன்றுமெழுத்துவிட்டவன் மது என்று ம் வாசிக்கப் பொருள்பார்க்குவண்ணம் வயித்தியஞ்செய்யும் அ கேக இங்கிலிலைவைக்கியஞ் சற்றேனும் அதியாத தமிற்வைத்தி யர்களுக்கும் உபபோகமாய் இங்கிலிசு வைத்திய முறையாய் வ ழங்கப்பட்ட கில சடை ஓள்ஷகங்கள் உடைபவும் எமது தேச த்தில் சாதாரணமாய் உண்டாகும் கின பூண்டுகளுடையவும் பல ன்கும்பெற்றிக் காட்டுள் குறிப்புக்கு: நான் வயித்தி பனல்லாதிரு ந்தம் நிருவிதாங்கோடு சமற்தானம் மகாநுசா அவாகஞ்படி பண்டிதாரசிய வரில் டாக்சர் அவர்கள் செய்த புதைகத்திலி ருந்த முறைபே சொஞ்சங்கொஞ்சமாயதுப்புவதை உமத் தமி ழ்ப்பக்கததில் பிரசுரஞ்செய்வீரேல் அதிக தருமமம். J. W. ர்தம் திருவிதாங்கோடு சமன்தானம் மகாநாசா அவர்களுடை

Aloos. - சரியபோளம்.

க. ஒனவுதத்திற்கு எடுக்கப்பட்ட சரிபபோனம், புதிதாயு ம் சுத்தமாயும், காறமான வாசீண்டின்னதாயும் உடைத்துல் த ப்புரவாயும் இருக்கவேண்டும்.

ப்புரவாயும் இருக்கவேண்டும்.

2. அவதிதப்பிக் சூதகம்வருகிற பெண்களுக்கும், சூககம் த
டைப்பட்டிருக்கிற பெண்களுக்கும் இர்க மருர்வ என்றுப் உப
போகப்படும். ஆகுல் கருப்பவதியாயிருக்கும் பெண்களுக்கு
ம் குககம் என்றும்க காணப்படுதிறவர்களுக்கும் கொடுக்கக்க
டாம். பேற்சொன்ன ஒளவுதும் செடுக்கும் கிலம் எப்படியெ
வில் கரியபோன ஹம், மி சுகுவற்றவும், வகைக்கு உற கிறேன்.
வெண்காரம் கூறி கிறேன். இவைமுன்றும் கனித்தனியே என்
குய்ப் பொழுபாக்கி, கொஞ்சம் தேன்களர்த்து, பக்குவமாயரை தது கன்மும்ச்சேர்த்த மிஅசம் மாத்திரைகள் ச, உருட்டிவைத்

தத் என்றும்ச்சேர்த்து யிறு சம மாத்துரைகளாக, உருட்டிவைக் தக்கொண்டு ஒருசரத்துக்கு உ மாத்திரை வீதம் காலமேயும் மருநியான மும் சாயர்நிர தம் சொடுக்கும். இன்னும் ஒருவீதம் எப்படியெனில் சரிபபோனம் காயம் வ சைக்கு கலி வீறேன். இந்த இரண்டையும் தேவ்சேர்த்து கன் மூயிடித்து மிட மாத்திரைகளாக்கி காலமேயும் சாயர்தாமும் ஒ முமாக்திரைவீதங்கொடுக்கவும். இந்தமார்தினரசன் குகவோயு வுள்ள பெண்களுக்கும் உதிரம் கன்றும்க் காணுமல் மலம் பெ க்கப்பட்டு அமக்க புமிகோ பெண்களுக்கும் கக்கதைக் கொடு ந்தப்பட்டு வருத்தப்படுத்த பெண்களுக்கும் கசத்தைக் கொடு இது மாதவிடையம் காள்ப்பட்டமூலவியாதியைச்சேர் ர்சு இரத்தப்போக்கும் கின்ற ஏறவான் உண்டாகிற திலரோ வுக்குங்கட உபடு பாகமாடு நக்கும்.

கரிபபோன் என்றே ஒளவுசம் மூலவிபாதியல் கல்டப்ப மிற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவ்வியாதி அதிகப்படுவுசந்த ச்சுவாப் இரப்பதான் அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது.

விசேஷ்கவனிபடி, சரி பன தராகபழகள் அடிப்படாதபோ ஞல் சால் ருபாபை அகலமில்லாமல் கீளக்குல் மெல்விபககடு கட்டுவித்த அதைமூன்ற சரிபங்குசெய்தால் ஒருபங்கு மிடு இ நேனிகட்கீசமிருக்கு , அதல் ஒரு பக்கையைபடியும் மூன்ற பக்குசெய்தால் ஒத்தொன்ற அந்த நிறேனிடையிருக்கும் இன் நேம் இதல் ஒருபக்கை உத்தபரிபக்குசெய்தால் ஒவ்வொரு இ றேன இடையில் அக்கப்படிபாகும்

எடுக்கவேனுமாளுள் கு பெர்ப்படியில் ஒன்றம் ககிறேன்ப டிகளில் குதும் இடவும். (ஒரு கால் ரூராப சடு கிறேனிடை) இவ்வண்ணம் கிறைகபுகிதார்த்தப்படுத்து கொள்ளவேண்டியது

Collooda Ella Store, Maduekilla, 2nd Septr., 1864.

அபா பத்திருத்பரே,

துமா பததுருது படு, இம் புறை கை ஸ்கொம்மிகன் அறிக்கைப்பத்திரத்தில் செ னருல்கணர தாம் சோதனோகன்னின் பள்ளிக்கடங்≅ளில் ஈய ஈட்டங்கின் யுசொரு பாரபட்சமி அறிக் கூறிமீடுக்க, ஏவற்பேய் கூறையை பிருங்கின் புறசாரமாப்ச் சற்றுவெறி கொண்டுக் பயனம் அன்னேரம் போனபோக்கின்படி கிலபன் எக்கடங்கினப்பற்றித ாறுபாறுப் கெப்பரிபோல எல்லகவடிக்கி என்றைன் தூக்கிப் பி நீபன்பதத்தினைவை போப் ஊடையர்சபையிறனை முவாயன் மகா சித்தமைகொள்ளுந்போல ஒருவர் உருவேக்குர். தெழித்த மன நடனும் சப அறிவுடனும் இரு∈கும் கேஃஸ்ல் தபவாப் தீன்ன ம் ஒருமுறை அரசு அறிச்சைப் பச்தாதனைகளபெபாளக.

இப்படிக்கு, மகமானகிரோதி.

கடித உத்தாம்.

புலோலி கில வைதேப்பிரமாணரென்று சைபோப்படுட்ட னுப்ப சடிதம் எம்மிடம் வக்ஃசேர்க்கும். அக்கை வாகிட்ட வர் தன்னுடைய சயலமத்தை எமக்குத் தெரிவிச்சாசுபடியான் அவர் அப்படிச் செய்யும்மட்டும் அசசுடிரத்தைப்படுரக்குடுச ப்பாக கிறத்துகிறேம்.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. Strong at the Press of Ripley & Strong Manepay, Jaffna.